

פתוחים, ויוצאים הרשעים עד לאותם השערים החיצוניים, ופוגשים נשמות אחרות שמתעכבות בפתחים החיצוניים. וכשיוצאת שבת, הפרוץ עומד בכל פתח ופתח ואומר: (תהלים ט) ישובו רשעים לשאולה וגו'.

בא ראה, נשמות הצדיקים הקדוש ברופ הוא שומר אותן שלא ימסרו לידי דומה, שהוא הממנה. זהו שכתוב ישמר צאתך ובואך, וכתוב ישמר את נפשך.

אכרי לגפן עירה. מהי הגפן? זו כנסת ישראל, כמו שנאמר (תהלים ט) גפן ממצרים תסיע, וכתוב (שם קכח) אשתך כגפן פריה. אשתך כגפן הקדושה הזו. אמר רבי יוסי, זו הגפן שמברכים בה בורא פרי הגפן. בורא - הינו שכתוב (בראשית א) עץ עשה פרי. פרי הגפן - זה עץ פרי. עשה פרי - זכר. עץ פרי - זו נקבה. משום כך בורא פרי הגפן, זה זכר ונקבה כאחד. [נשמות הצדיקים הן פרי

הגפן, כמו שאמר בורא פרי הגפן.]

אכרי לגפן עירה - זה מלך המשיח שעתיד לשלט על כל חילות העמים, החילות הממנים על עמים עובדי כוכבים ומזלות, והם חזק שלהם להתחזק, ועתיד מלך המשיח להתגבר עליהם.

משום שגפן זו שולטת על כל אותם הפתחים התחתונים ששולטים בהם עמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות, זו מנצחת למעלה. ישראל, שהם שרקה, יכלו וינצחו החילות האחרים למטה, ועל כלם יתגבר מלך המשיח. זהו שכתוב (זכריה ט) עני ורכב על חמור ועל עיר. עיר וחמור הם שני כתרים ששולטים בהם עמים עובדי עבודת

דלבר, ופגעין נשמתין אחרנין, דמתעכבין בפתחין דלבר. כד נפק שבתא, פרוצא קאי בכל פתחא ופתחא, ואמר (תהלים ט) ישובו רשעים לשאולה וגו'.

תא חזי, נשמתין דצדיקניא, קדשא בריך הוא נטיר לון, דלא יתמסרון בידא דדומה, דהוא ממנא, הדא הוא דכתיב, ישמר צאתך ובואך וכתוב ישמר את נפשך.

(דף רלח ע"א)

אכרי לגפן עירה. מאי גפן, דא כנסת

ישראל, כמא דאת אמר, (תהלים ט) גפן

ממצרים תסיע. וכתוב, (תהלים קכ"ח) אשתך כגפן פוריה, אשתך, כהאי גפן קדישא. אמר רבי יוסי, האי גפן דמברכין ביה בורא פרי הגפן. בורא, היינו דכתיב, עץ עושה פרי.

פרי הגפן, דא עץ פרי. עושה פרי, דכר, עץ פרי דא נוקבא. בגיני כך, בורא פרי הגפן דא דכר ונוקבא כחדא. (ס"א נשמתיהון דצדיקניא אינון פרי הגפן כדאמר בורא פרי הגפן).

אכרי לגפן עירה, דא מלכא משיחא, דזמין

לשלטאה על כל חילי עממיא, חילין

די ממנן על עמין עובדי כוכבים ומזלות, ואינון תקפא דלהון לאתתקפא, וזמין מלכא משיחא לאתגברא עלייהו.

בגין דהאי גפן, שליט על כל אלין פתרין

פתאיין, דשליטי בהו עממיא עובדי

עבודת כוכבים ומזלות, האי נצח לעילא.

ישראל, דאינון שרקה, ישיצון וינצחון

חילין אחרנין לתתא, ועל פלהו יתגבר

מלכא משיחא. הדא הוא דכתיב, (זכריה

ט) עני ורכב על חמור ועל עיר. עיר

וחמור תרין פתרין אינון, דשליטי בהו

עממיא עובדי עבודת כוכבים ומזלות,

פוככים ומזלות, והם מצד השמאל, צד החל.

ומה שאמר עני - וכי מלך המשיח נקרא עני? אלא כף אמר רבי שמעון, משום שאין לו משלו, וקוראים לו מלך המשיח. זוהי הלכנה הקדושה למעלה שאין לה אור אלא מן השמש.

מלך המשיח הזה ישלט בשלטונו, ותיחד במקומו, ואז (ס) הנה מלכך יבוא לך, סתם. אם למטה - עני הוא, שהרי בצד הלכנה הוא. אם למעלה - עני, אספקלריה שאינה מאירה, לחם עני. ועם כל זה, רכב על חמור ועל עיר, חזקם של עמים עובדי עבודת פוככים ומזלות לכפותם תחתיו, ויתחזק הקדוש ברוך הוא במקומו.

כבם ביין לבושו, כמו שנאמר (ישעיה ט) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה, וכתוב פורה דרכתי לבדי וגו'. כבם ביין - זה הצד של גבורה, דין הקשה, להיות על עמים עובדי עבודת פוככים ומזלות. וכדם ענבים סוטה - זה העץ למטה, בית דין שנקרא ענבים, והיין נמסר (נשמר) בדם ענבים כדי להתלבש בשניהם, לשבר תחתיו כל שאר העמים עובדי עבודת פוככים ומזלות ומלכי העולם.

רבי יוסי פתח ואמר, אסרי לגפן עירה, וכתוב (בראשית מ) ובגפן שלשה שריגם והוא כפרחת עלתה נצה. בא ראה כמה אטומים הם בני אדם שלא יודעים ולא משגיחים בכבוד רבונם ולא מסתכלים בדברי התורה ולא יודעים דרכיהם במה תפסו, שכתוב (משלי ד) דרך רשעים כפאפלה לא ידעו במה יכשלו.

בזמן קדמון הימה נבואה שורה

ואינון מסטר שמאלא סטרא דחול. ומה דאמר עני, וכי מלכא משיחא עני אקרי. אלא הכי אמר רבי שמעון, בגין דלית ליה מדיליה וקרינן ליה מלך המשיח. דא הוא סיהרא קדישא לעילא, דלית לה נהורא אלא משמשא.

מלכא משיחא דא, ישלוט בשלטניה, ותיחד בדוכתיה, וכדין (זכריה ט) הנה מלכך יבא לך, סתם. אי לתתא עני הוא, דהא בסטרא דסיהרא הוא. אי לעילא עני, אספקלריא דלא נהרא. לחם עני. ועם כל דא, רוכב על חמור ועל עיר, תקפא דעמין עובדי עבודת פוככים ומזלות, לאפפייא תחותיה, ויתתקף קדשא בריך הוא בדוכתיה.

כבם ביין לבושו, כמה דאת אמר, (ישעיה ט) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה, וכתוב פורה דרכתי לבדי וגו'. כבם ביין דא סטר גבורה, דינא קשיא, למהוי על עממיא עובדי עבודת פוככים ומזלות, וכדם ענבים סוטה, דא אילנא לתתא, בי דינא דאקרי ענבים, ויינא אתמסר (ס"א אסתמר) בדם ענבים, בגין לאתלבשא בתרווייהו, לתברא תחותיה כל שאר עמין עובדי עבודת פוככים ומזלות ומלכין דעלמא.

רבי יוסי פתח ואמר. אסרי לגפן עירה. וכתוב, (בראשית מ) ובגפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה. תא חזי, כמה אטימין אינון בני נשא, דלא ידעין ולא משגיחין ביקרא דמאריהון, ולא מסתכלי במלי דאורייתא, ולא ידעי ארחייהו במה יתפסון. דכתוב, (משלי ד) דרך רשעים כפאפלה לא ידעו במה יכשלו.

בזמן קדמאה הות נבואה שריא עלייהו